

I Guds händer - Vägsträcka 34 Synen förklaras Dan 8:15 - 27

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-05-14
Senast uppdaterad 2008-05-27

Gabriel möter Daniel 8:15 - 18

När jag, Daniel, hade sett denna syn och sökte förstå den, stod det framför mig en som liknade en man, och jag hörde en människo-röst mitt över Ulaj ropa ut orden: "Gabriel, förklara synen för ho-nom!" Då kom han fram till mig där jag stod, och jag blev för-skräckt och kastade mig ned med ansiktet mot marken. Han sade till mig: "Du skall veta, människobarn, att synen avser den sista ti-den." Medan han talade med mig, låg jag i vanmakt med ansiktet mot marken. Men han rörde vid mig, reste mig på fötter ...

Daniel står där grubblande, han förstår ingenting av vad han ser. Han hör någon som säger något, ja, som ropar. Rösten riktar en uppmaning till ängeln Gabriel: "Gabriel, förklara synen för ho-nom!" Vem ropar så? Är det Mikael? Är det Kristus? Är det Gud själv?

När så Gabriel kommer fram till Daniel blir han förskräckt. Han kastar sig ned med ansiktet mot marken. På samma sätt gjorde Johannes när han fick se någon som var lik en människo-son, den himmelske Kristus, som lyste omkring honom med ett bländande sken från både fötter och ansikte. När jag såg honom föll jag ned som död vid hans fötter. (Upp 1:10-17) Daniel ligger med ansiktet mot marken. Gabriel rör vid honom och reser honom upp.

Här tilltalas Daniel med uttrycket människobarn. Här är första gången i Daniels bok som det talas om den sista tiden, ändens tid och här är första gången ängeln Gabriel nämns i Bibeln (v 16-17).

Han kommer också till Daniel i nästa kapitel (10:21). Vi möter honom sedan hos Sakarias när han förebådar Johannes Döparens födelse (Luk 1:19) och hos Maria när han förebådar Jesu födelse (Luk 1:26).

Vad som skall ske i vredens tid 8:19 - 26

Gabriel sade: "Hör vad som kommer att ske i vredens sista skede: det är om den sista tiden det handlar. Baggen som du såg, med de två hornen, är kungarna av Medien och Persien. Bocken är kungarna av Grekland. Det stora hornet mellan dess ögon är den förste kungen. Att det bröts av och fyra andra växte upp i dess ställe betyder att fyra riken skall uppstå ur hans folk, men utan att äga hans styrka. Då deras herravälde tar slut – när synderna blivit fullta-liga – kommer en fräck och listig kung. Hans makt blir stor, han kommer att vålla oerhörd förödelse och ha framgång i vad han gör. Han skall sprida fördärv bland de mäktiga och i det heliga folket. På grund av sin skicklighet kommer han att ha framgång med sitt svek. Han skall ha höga tankar om sig själv och oförmärkt fördärva många och resa sig mot den högste fursten: han kommer dock att krossas, men inte av människohand. Synen med kvällar och morgnar – den som omtalats – är tillförlitlig. Men du skall hemlighålla vad du har sett: Det gäller en avlägsen framtid."

Här förklaras vad som anats tidigare. Baggen och bocken syftar på kungar i strid med varandra. Kungarna är som starka horn som bryter ned motstånd. Det är striderna mellan Medien--Persiens kungar och de grekiska kungarna, som skildras på detta sätt. Rikena krossas och kungarna dör och nya kommer i stället (v 19-22).

Med bävan hör Daniel om en kung som skulle ställa till stor skada för hans folk. Det syftar på kung Antiokus IV Epifanes. Han beskrivs som fräck och listig (v 23). Han får stor makt. Han vållar oerhörd förödelse. Han sprider fördärv (v 24). Han har framgång med sitt svek (v 25). Han blir uppfylld av sin egen storhet. Vi ser här en första upplaga av det som Paulus kallar laglöshetens människa, undergångens son, motståndaren, han som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt och sätter sig i Guds tempel och utger sig för att vara Gud (2 Tess 2:3-4). När Paulus talar om ho-nom säger han till oss: Låt inte lura er på något vis (2 Tess 2:3).

Gabriels budskap slutar med att kung Antiokus makt kommer att krossas, men inte av människohand (v 25, jfr Dan 2:44). Gud skall gripa in. Men detta gäller en avlägsen framtid. "Du skall veta, människobarn, att synen avser den sista tiden." (v 17) Och så sägs att Synen med kvällar och morgnar – den som omtalats i vers 14 – är tillförlitlig. Men du skall hemlighålla vad du har sett: Det gäller en avlägsen framtid". En gång skall det blir klart vad allt detta syftar på. Det som Daniel skrivit ned och sedan ar hemlighålla skall uppenbaras i en avlägsen framtid.

Hur kunde Antiokus makt och inflytande erövra Jerusalem? Grekisk kultur hade oförmärkt (v 25) accepterats av judarna långt innan grekerna kom. Grekiskt tänkande var på modet. Folk hade slutat att läsa bibeln. De läste grekiska filosofer i stället. De an-vände inte längre hebreiska namn på sina barn. Barnen fick i stället grekiska namn. När Antiokus kom till Jerusalem fann han en grekisk stad. Det enda Antiokus behövde göra var att tåga in i Jerusalem och säga: Ni har ju redan accepterat mig.

Det var prästerskapet som hade lett dem till detta. Det var prästerskapet som predikat grekisk filosofi i stället för att under-visa om Bibelns Gud och Bibelns Ord. Genom Ordet skulle de lett folket på rätt väg, men nu hade de fört dem vilse (jfr Mal 2:7-8). Frukten av deras undervisning var att portarna öppnades för kung Antiokus och hans tankar. Människornas hjärtan var redan öppnade.

Daniels reaktion 8:27.

Själv blev jag, Daniel, sjuk i flera dagar men steg sedan upp och skötte min tjänst hos kungen. Jag var bestört över synen och förstod den inte.

När Daniel fick höra Gabriels budskap blev han omskakad, ja, alldeles bestört. Daniel kände sig sjuk och låg i flera dagar. Hur fruktansvärt var inte detta! Gud hade tillåtit att hans folk fick grekiska ledare eftersom de redan accepterat dem. Daniel fick mobilisera hela sin styrka och kraft för att kunna gå upp och sköta sitt arbete i kungens tjänst.

Rasta och BE-grunda!

- Stanna till och lev dig in i hur Daniel reagerade inför mötet med den himmelska gestalten.
- Hur kände sig människor på den tiden inför alla dessa händelser?
- Låt det som här skildras flytta in i vår tid.
Fråga: Vad släpper vi in för tankar i vårt land, i våra kyrkor, i våra liv?
Öppnar vi för förödelse, svek, fördärv?
Kan du ana att mycket av det vi fyller oss med är "undergångsfrön"?
- Var finns salt- och ljusmänniskorna idag? (Se Matt 5:13-16.)

Be

Till dig, Herre, ropar jag,
min klippa, var inte stum mot mig.
Ja, var inte tyst mot mig
så att jag blir lik dem som far ned i graven.
Hör mina böners ljud, när jag ropar till dig,
när jag lyfter mina händer
mot det allraheligaste i din helgedom ...

Lovad vare Herren,
ty han har hört mina böners ljud!
Herren är min starkhet och min sköld,
på honom förtröstade mitt hjärta.
Och jag blev hjälpt,
därför fröjdar sig mitt hjärta,
och med min sång vill jag tacka honom.
Herren är sitt folks starkhet,
och ett frälsningens värn är han för sin smorde.
Fräls ditt folk och välsigna din arvedel,
och var deras herde och bär dem till evig tid.
(Psalt 28:1-2, 6-9)